

עמירה הניג : שני שירי אהבה

א

אני שקמה כפוח רגלי
ככפוח רגליה.
שערות ראשי מאבדות את עצמן
בשלה.
אני מוצאת ציני בתוך צינייה.
אתה מוצא צינייה בציני.
אור אחר נושמים אנתנו שנינו
קליסות.
המלאכים יצאו משני הכוונים
ונפשו באמצע בדיוק.

ב

שוכה לי שבוטה
למד בני לטעת
מקום מנוחתה
השקט והנחת.
שלם כל נדבני
לובש ציפה ופרח
מתיר מאסורי
החרב והקרח.
שוני גגדה
ליום תושם עטרת
משיב ברוחה
הנפש והחכם.